

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2023:040102
Datë: 24.04.2024
Numri i dokumentit: 05616106

CAP.nr.615/2024

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË-Departamenti i Përgjithshëm, me Gjyqtarin Individual Besnik Feka, në çështjen juridike përmbarimore ndërmjet kreditores R. H. nga fshati P., Komuna e V., të cilën në bazë të autorizimit e përfaqson A. H., avokat në G., ndaj debitorës Qendra Klinike Universitare e Kosovës - SHSKUK, me seli në Prishtinë, lidhur me çështjen përmbarimore përmbushje e borxhit, vlera 892.38€, duke vendosur sipas ankesës së debitorit të paraqitur kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë PPP.nr.391/20, të dates 10.11.2023, me datë **24.04.2024**, nxjerr këtë:

A K T V E N D I M

REFUZOHET si e pa themeltë ankesa e debitorit Shërbimi Spitalor Klinik Universitar i Kosovës/Qendra Klinike Universitare e Kosovës në Prishtinë, ndërsa Aktvendimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë-Departamenti i Përgjithshëm, PPP.nr. 391/20, të dates 10.11.2023, **VËRTETOHET**.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë, me aktvendimin e atakuar, PPP.nr., PPP.nr. 391/20, të dates 10.11.2023, ka vendosur më sa vijon: REFUZOHET, prapësimi i debitorit të përmbarimit: SHSKUK me seli në Prishtinë, i ushtruar kundër Urdhërit për Lejimin e Përmbarimit, P.nr.167/20, dt: 27.02.2020 si i pabazuar.

Kundër këtij aktvendimi në afatin ligjor ka paraqitur ankesë debitori, për shkak të shkeljeve të dispozitave të procedurës kontestimore, të konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe të zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim si në ankesë.

Përgjigje në ankesë ka ushtruar kreditori, duke i kundërshtuar në tërësi pretendimet ankimore, me propozim që ankesa të refuzohet dhe aktvendimi i ankimuar të vërtetohet.

Gjykata e Apelit e Kosovës, i shqyrtoi shkresat e lëndës, aktvendimin e atakuar, pretendimet ankimore dhe pas vlerësimit të tyre në kuptim të dispozitës së nenit 194, lidhur me nenin 208

dhe 209 pika b) të LPK-së, e lidhur me nenin 17 dhe 77 të Ligjit për Procedurën Përmbartimore (LPP), gjeti se:

-Ankesa e debitorit është e pa themeltë.

Nga shkresat e lëndës rrjedh se kreditori me datën 02.03.2020, ka parashtruar propozim për lejimin e përmbartimit kundër debitorit Shërbimi Spitalor Klinik Universitar i Kosovës/Qendra Klinike Universitare e Kosovës në Prishtinë, ndërsa gjykata e shkallës së parë, duke vepruar sipas propozimit për përmbartim të kreditorit e ka caktuar përmbartimin në këtë çështje përmbartimore, në bazë të vendimit të Inspektoratit të Punës 01Nr.21-578/174 të datës 24.02.2020.

Kundër Urdhërit për Lejimin e Përmbartimit, debitori ka ushtruar prapësim i cili me aktvendimin e atakuar është refuzuar si i pa bazuar, duke arsyetuar se debitori nuk ka ofruar prova në mbështetje të pretendimeve të tij siç është paraparë me nenin 69 par. 4 të LPP-së, rrjedhimisht nuk janë përmbushur asnjë nga kushtet ligjore për anulimin e aktvendimit mbi caktimin e përmbartimit, apo shtyrjen e zbatimit të përmbartimit, të përcaktuara me dispozitat e nenit 61 par 1 pika 1 dhe nenit 71 par 1, pika 1 deri në 12 të Ligjit për Procedurën Përmbartimore (Ligji nr. 04/L-139), të Republikës së Kosovës.

Gjykata e shkallës së parë duke vendosur lidhur me prapësimin e debitorit ka gjetur se i njëjti është i pa bazuar, duke vendosur si në dispozitiv të aktvendimit të ankimuar.

Në arsyetimin e aktvendimit, gjykata e shkallës së parë ka theksuar se pas analizimit dhe vlerësimit të Urdhërit për përmbartim, Gjykata gjen se Urdhri Përmbartimor është lejuar mbi bazën e një dokumenti-akti administrativ i cili ka tipare të përmbartueshmërisë dhe është i përshtatshëm për përmbartim.

Me Nenin 27.1 të Ligjit për Procedurën Përmbartimore është përcaktuar se “*Dokumenti përmbartimor është i përshtatshëm për përmbartim në qoftë se në të është treguar kreditori dhe debitori, si dhe objekti, mjetet, shumat dhe koha e përmbartjes së detyrimit*” Gjykata vëren se Vendimi 01Nr.08-169/2020 i datës 31.01.2020, mbi të cilin është lëshuar Urdhëri Përmbartimor përmban të gjitha elementet e përcaktuara në nenin 27.1 të LPP-së përfshirë edhe objektin dhe shumën konkrete të përmbartjes së detyrimit.

Gjykata ka vlerësuar pretendimet e debitorit se nuk mund të inicohet procedura përmbartimore ndaj një vendimi i cili ende nuk ka marrë formën e prerë dhe të cilit vendim i mungon klauzola e plotëfuqishmërisë, por që pretendimin në fjalë e konsideroj të pabazuar pasi që me nenin 24 paragrafi 5 të LPP-së përcaktohet se: “*Përmbartimi caktohet në bazë të vendimit gjyqësor që ende nuk është bërë i formës së prerë, ose në bazë të vendimit të dhënë në procedurën administrative që nuk është bërë përfundimtar, vetëm po që se me ligj është paraparë se ankesa apo mjetet tjera juridike, nuk e ndalojnë përmbartimin*”, ndërsa me Ligjin për Inspektoratin e Punës në Kosovë LIGJI Nr. 2002/9, në nenin 6.4 është përcaktuar se: “*Ankesa e ushtruar në vendimin e Inspektorit të punës nuk e shtyn ekzekutimin e vendimit*”, ndërsa me dispozitën e nenit 144 paragrafi 1 pika 1.3 të Ligjit për Procedurën e Përgjithshme Administrative Ligji Nr. 05/L - 031, përcaktohet se: “*Një akt administrativ do të bëhet i ekzekutueshëm me: 1.3. njoftimin e palës me aktin, kur, sipas ligjit, ankesa nuk ka efekt pezullues*”.

Në kuptim të dispozitave të lartcituara Gjykata gjen se përmbartimi mund të lejohet edhe në rastet kur vendimi i dhënë në procedurë administrative nuk është bërë përfundimtar, kjo në rast se me

ligj është paraparë se ankesa apo mjetet tjera juridike, nuk e ndalojnë përbarimin, me çka në rastin konkret ankesa e ushtruar në procedurë administrative ndaj vendimit 01 Nr. 08-169/2020 të datës 31.01.2020 të nxjerrë në atë procedurë nuk ka pasur efekt suspensiv gjegjësisht nuk ka shtyrë ekzekutimin e vendimit ashtu që i njëjti është bërë i ekzekutueshëm nga dita e nxjerrjes së tij, pa pasur nevojë për klauzolën e ekzekutueshmërisë.

Gjykata, bëri shikimin e shkresave të lëndës, analizoi pretendimet e debitorit në prapësim, dhe vlerësoi se janë të paqëndrueshme dhe të pabazuara në ligj, për arsye se i njëjti nuk ka ofruar prova në mbështetje të pretendimeve të tij siç është paraparë me nenin 69 par. 4 të LPP-së, dhe erdhi në përfundim se nuk janë përmbushur asnjë nga kushtet ligjore për anulimin e Urdhrit të Përmbaruesit Privat, të përcaktuara me dispozitat e nenit 71 par 1, pika 1 deri në 12 të Ligjit për Procedurën Përmbarimore (Ligji nr. 04/L-139), të Republikës së Kosovës.

Andaj, Gjykata në kuptim të nenit 73 të Ligjit për Procedurën Përmbarimore, vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, aktvendimi i atakuar nuk është përfshirë me shkelje qenësore të dispozitave të procedurës kontestimore të parashikuara me nenin 182 par.2 të LPK-së, për arsye se është i kuptueshëm, i qartë dhe përmban arsye bindëse faktike dhe juridike mbi faktet vendimtare kështu që mund të hetohet dhe vlerësohet ligjshmëria e tij, e të cilat shkelje gjykata e shkallës së dytë i heton sipas detyrës zyrtare në bazë të nenit 194 të LPK. Për shkak të zbatimit të rregullt të dispozitave të procedurës përmbarimore dhe për shkak të vërtetimit të rregullt dhe të plotë të gjendjes faktike, e cila nuk vihet në dyshim me asnjë pretendim ankimor, gjykata e shkallës së parë drejtë ka vendosur kur e ka refuzuar tërësisht si të pabazuar prapësimin e debitorit.

Gjykata e Apelit, vlerëson se gjykata e shkallës së parë, duke vlerësuar drejtë provat të cilat i ka pasur në dispozicion në shkresat e lëndës të ofruara nga palët ndërgjyqëse, ka vendosur drejtë kur e ka refuzuar si të pabazuar prapësimin e debitorit duke dhënë arsye përkatëse në pjesën arsyetuese të aktvendimit të atakuar. Gjykata e shkallës së parë, me vendosjen si në dispozitiv të aktvendimit të ankimuar, ka konstatuar drejtë faktin se vendimi i Inspektoratit të Punës 01Nr.21-578/174 të datës 24.02.2020, në bazë të cilit organi përmbarues ka caktuar përbarimin, është titull përmbarimor dhe si i tillë i plotëson kushtet e parapara në nenin 21, nenin 22 para. 1.2, nenin 23 para.2, nenin 24 paragrafi 3 si dhe nenin 27 para.1 të LPP-së, dhe mbi këtë bazë ky dokument me të drejtë trajtohet si dokument i përshtatshëm për përbarim. Në bazë të nenit 71 të LPP-së, janë përcaktuar në mënyrë taksative shkaqet për të cilat mund të ushtrohet prapësimi, e të cilat shkaqe po që ekzistojnë, e pengojnë përbarimin e lejuar nga gjykata. Me nenin 69 paragrafi 4 të LPP-së përcaktohet se: “Baza për prapsim duhet të mbështetet në provat e duhura. Provat për prapsim duhet të dorëzohen me shkrim, përndryshe prapësimi do të refuzohet”. Në këtë rast debitori me anë të prapësimit nuk ka prezantuar asnjë provë me të cilin do të argumentohet ndonjërin nga shkaqet e parapara me nenin 71 të LPP-së. Prandaj, për shkak të zbatimit të rregullt të procedurës dhe vërtetimit të tërësishëm dhe të rregullt të gjendjes faktike, gjykata e shkallës së parë për vlerësimin e vet ka dhënë arsye të mjaftuara dhe bindëse faktike dhe juridike mbi faktet relevante për të vendosur në këtë çështje juridike, të cilën në tërësi e aprovon edhe gjykata e shkallës së dytë.

Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit po ashtu nuk qëndrojnë pretendimet ankimore të debitorit, për arsye se me nenin 6 paragraf 4 të Ligjit për Inspektoratin e Punës në Kosovë (Ligji nr. 2002/9), përcaktohet se: “Ankesa e ushtruar në vendimin e Inspektorit të punës nuk e shtynë

ekzekutimin e vendimit ”. Me nenin 144 paragraf 1, pika 1.3 të Ligjit për Procedurën e Përgjithshme Administrative (Ligji nr. 05/L-031), përcaktohet se: “Një akt administrativ do të bëhet i ekzekutueshëm me: njoftimin e palës me aktin, kur sipas ligjit ankesa nuk ka efekt pezullues”. Nga interpretimi i këtyre dispozitave ligjore, Gjykata e Apelit erdhi në përfundim se gjykata e shkallë së parë ka vendosur në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme kur e ka lejuar përmbarimin dhe refuzuar prapësimin e debitorit, pasi që në këtë rast përmbarimi mund të lejohet edhe atëherë kur vendimi i dhënë në procedurë administrative që nuk është bërë përfundimtar vetëm po që se me ligj është paraparë se ankesa apo mjetet tjera juridike, nuk e ndalojnë përmbarimin, për çka në këtë rast ankesa e paraqitur në procedurë administrative ndaj vendimit të nxjerrë në atë procedurë nuk ka pasur efekt suspensiv gjegjësisht nuk e ka shtyrë ekzekutimin e vendimit ashtu që i njëjti është bërë i ekzekutueshëm nga dita e nxjerrjes së tij, andaj edhe në këtë drejtim mbi bazën e këtij vendimi mund të lejohet përmbarimi, pasi që ankesa e paraqitur nuk e ka ndaluar ekzekutimin.

Gjykata e Apelit i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore por të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe, për çka vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi. Nëse pala debitore për çfarëdo rrethane apo arsye pretendon se pala kreditore kërkon përmbarimin e detyrimit pa bazë ligjore, si shkak i të cilave palës debitore eventualisht ka mundur ti shkaktohet apo mund ti shkaktohet çfarëdo lloji dëmi më rastin e kryerjes se përmbarimit sipas kësaj lënde, nuk ka pengesa ligjore që lidhur më këtë, të drejtën e tij ta realizoj në kontest të rregullt civil pranë gjykatës kompetente, ngase një pretendim i tillë i tij, nuk paraqet bazë ligjore për ndaljen, pezullimin apo përfundimin e përmbarimit në këtë rast.

Kompetenca e Gjykatës së Apelit për të vendosur nga ana e gjyqtari individual në shkallë të dytë bazohet në dispozitën e nenit 3 par. 2 të LPP, me të cilën është paraparë se në procedurën përmbarimore ”në shkallën e dytë vendimet i nxjerr gjyqtari individual”.

Nga arsyet e paraqitura me lartë, gjykata e shkallës së dytë vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi, në pajtim me nenin 208 e 209 pika (b) të LPK-së, e lidhur me nenin 17 dhe 77 të LPP-së.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
Departamenti i Përgjithshëm-Divizioni Civil
CAP.nr.615/2024, me datë 24.04.2024

Gjyqtari Individual
Besnik Feka